

Over Polystrate Fossielen

Door John D. Morris, PH.D, <https://www.icr.org/article/what-are-polystrate-fossils> + <https://www.icr.org/article/classic-polystrate-fossil>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

I. Wat zijn polystrate fossielen?

De term ‘polystrate’ werd bedacht om een fossiel te beschrijven dat is ingekapseld in meer dan één (poly) laag van gesteente (strata), dus ‘polystrate of ‘vele lagen’. Een prachtig verhaal kan worden verteld door deze fossielen die het algemeen aanvaarde uniformitaristische¹ idee van langzame en geleidelijke accumulatie van sedimenten vernietigt.

Jarenlang was er in de evolutieleer het principe van uniformiteit, dat de dingen doorheen het verleden “uniform” zijn geweest. Dit werd bepleit door Charles Lyell in het begin van de 19e eeuw en het werd het ‘politiek correcte’ standpunt met de uitspraak ‘het heden is de sleutel tot het verleden’. Sinds de jaren zestig is het strikt uniformitairistische denken ietwat versoepeld, maar er wordt nog steeds niets als erg catastrofaal beschouwd, niets dat zo catastrofaal is als de zondvloed in de tijd van Noach.

We merken eerst op dat fossielhoudend sedimentair gesteente (op enkele uitzonderingen na) bestaat uit sedimenten die zich hebben opgehoopt in een waterige omgeving en die daarna worden verhard tot sedimentair gesteente. Rotseenheden worden van elkaar gescheiden door duidelijke beddingvlakken, maar vaak worden zelfs kleinschalige beddingen zichtbaar, geïnterpreteerd als jaarlijkse indicatoren, net zoals de boomringen in een boom. Het tellen van deze jaarlijkse beddingen die de dikte van de rotsen delen door de magere accumulatiesnelheden van vandaag, geeft steun aan het miljoenenjaren concept van geologische leeftijden. De vraag is of eerdere sedimentatiesnelheden gelijk waren aan die van vandaag (of misschien hoger om rekening te houden met kleine rampen) of dat ze werden bereikt door processen waarvan de snelheden, schalen en intensiteiten vandaag niet voorkomen, of misschien zelfs vandaag niet mogelijk zijn. Polystrate fossielen kunnen deze vraag beantwoorden.

Polystrate-fossielen vormen de uitzondering op de regel, maar zijn bij alle geologen bekend. Vaak worden bomen gevonden die door steenkoollagen steken in de lagen erboven, en zich mogelijk uitstrekken tot een tweede steenkoollaag, enkele meters boven de eerste. Ik ben in veel kolenmijnen geweest en heb in bijna al deze mijnen fossielen (of hun resterende indrukken) gezien. Ik heb ook een dunne, rietachtige stengel ontdekt die talloze lagen doorschrijdt. Verder heb ik honderden individuele fossielen gezien waarvan de lichaamsbreedte groter is dan de breedte van de gestreepte lagen waarin ze zijn omhuld. Het is duidelijk dat de lagen niet het resultaat kunnen zijn van langzame ophopingen, want een dode vis zal bijvoorbeeld niet gedurende meerdere jaren in een gelede toestand blijven terwijl er zich sediment rond hem ophoopt. Nee, hij moet snel worden begraven om überhaupt te worden bewaard. Sommige van de grote polystrate bomen doorschrijden lagen waarvan men dacht dat ze tienduizenden jaren tijd nodig hadden.

Het is nu goed aangetoond dat snel bewegende, met sediment beladen vloeistoffen kunnen resulteren in een overvloed aan laminaten en/of lagen. Ze kunnen worden gevormd in laboratoriumexperimenten, door orkanen en ze werden zelfs gevormd door catastrofale modderstromen die verband hielden met de uitbarsting van Mount St. Helens².

Een betere interpretatie van afzettingen uit het verleden zal voortkomen uit de acceptatie van snelle intense geologische processen, zoals de Zondvloed.

---

¹ Uniformitarisme: Is het idee dat de processen die aan de basis van de geologie liggen, dezelfde vorm en frequentie hebben gehad tijdens het verloop van de geschiedenis. In feite stelt men dus: “Het heden is de sleutel tot het verleden”.

² Zie https://nl.wikipedia.org/wiki/Mount_Saint_Helens: in de Staat Washington (uiterste noord-westen van de VS).

II. Klassieke polystrate fossielen

Jaren geleden publiceerde *National Geographic* een opmerkelijke foto van een polystrate fossiel, een versteende boom die zich stratigrafisch omhoog uitstrekte door verschillende rotslagen heen in Tennessee. De wortels bevonden zich in een steenkoollaag en de daarboven liggende afzettingen omvatten ingebed schalie en dunne koolstofrijke lagen. Een voorstander van enige vorm van uniformitarisme zou geloven dat het vele, vele jaren heeft geduurd om deze opeenvolging van lagen af te zetten (veel langer dan het een boom vergt om te groeien en uiteindelijk te sterven en te vergaan), maar toch strekt zich één verticaal fossiel door alle lagen heen. Deze ene versteende boom was in directe tegenspraak met de evolutionaire mantra dat “het heden de sleutel tot het verleden is”.

De specifieke lagen rond het fossiel leverden een geschiedenis op. Volgens het uniformitarisme zijn er vele jaren nodig voordat een dikke laag turf zich ophoopt in een moerassige omgeving. Dit type locatie verschilt behoorlijk van het mariene milieu waarin kleine deeltjes, in de grootte van schalie, worden afgezet. Gedurende ‘miljoenen en miljoenen jaren’ van hitte en druk die gegenereerd worden door de vervolgens afgezette bovenliggende mariene sedimenten, wordt aangenomen dat het veen is omgezet in steenkool.

De boom was een volwassen boom, maar kon niet zijn gegroeid op de plaats waar de omringende schalie was afgezet, aangezien bomen niet lang onder de zee leven. Bovendien moet de tijd die nodig is om leesteenachtige sedimenten te verzamelen, worden toegevoegd aan de levensduur van de boom, evenals de tijd om de steenkoolvoorloper diep te begraven en de druk te creëren om voldoende warmte te genereren om het veen in steenkool te veranderen. Geen enkel scenario dat vandaag mogelijk is, zou deze opeenvolging van gebeurtenissen kunnen verklaren indien de interpretatie van de evolutie van de geschiedenis van de aarde waar is.

Creationisten erkennen onmiddellijk de educatieve waarde van dit opmerkelijke fossiel, maar evolutionisten negeren het routinematig. De naam *polystrate* (“vele lagen”) wordt alleen gebruikt door creationisten. U zult het zelden in de standaardliteratuur vinden, ook al zijn de gerelateerde begrippen gemakkelijk te vatten. Helaas eist *National Geographic* een niet onbelangrijke vergoeding voor het gebruik van zijn foto's, en slechts af en toe werd deze door creationisten gebruikt. Het fossiel zag er nogal fragiel uit, en aangezien er veel polystraten bekend zijn, hebben we nooit geprobeerd om naar de site te gaan en deze op te sporen.

Onlangs echter besloot creationist Ian Juby echter te proberen het fossiel op te sporen. Tot zijn verbazing was het er nog steeds en zag het er goed uit. Maar er is meer: de versteende boom stond in de buurt van talloze andere bomen. Het suggereert een belangrijke dynamische gebeurtenis waarbij veel bomen werden ontworteld, getransporteerd en rechtop begraven.

Precies zoiets gebeurde op Mount St. Helens in 1980, toen een uitbarsting een stilstaand bos omverwierp. De boomstammen zijn gedeponneerd in Spirit Lake³. Na een paar jaar van wateroverlast zakten de stammen met de wortels naar beneden, in de positie van leven maar niet in de locatie van het leven. Tegenwoordig staan er tienduizenden rechtopstaande bomen op de bodem van het meer. Ze worden overspoeld door fijne deeltjes vulkanische as en klei, en als de onderliggende organische schorslaag zou worden verwarmd door een toekomstige uitbarsting, zou deze waarschijnlijk veranderen in steenkool en het scenario dat op de foto wordt onthuld, dupliceren.

De uitbarsting bij Mount St. Helens heeft ons veel geleerd over de effecten van dynamische processen. Het bood een model voor het ontcijferen van ongeziene geologische rampen uit het verleden, en produceerde effecten die ons voorheen in verwarring hadden gebracht. Ons begrip van mogelijke gebeurtenissen tijdens de grote vloed in Noachs dagen werd aanzienlijk uitgebreid, inclusief dat snelle een afzetting van sedimenten en de begraving van fossielen tijdens zo'n zondvloed te verwachten was. Hoe meer bewijzen de wetenschap onthult, des te meer ondersteunt ze het bijbelse verslag van de geschiedenis van de aarde.

---

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek "Schepping vs. Evolutie": <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

---

³ [https://en.wikipedia.org/wiki/Spirit_Lake_\(Washington\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Spirit_Lake_(Washington))